Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25298/2024
03.09.2026. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против туженог „Generali osiguranje Srbija“ а.д.о. Нови Београд, чији је пуномоћник Небојша Пејић, адвокат из ... и умешача на страни туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Зоран Рибаров, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 60/22 од 02.03.2022. године, у седници одржаној 03.09.2026. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 60/22 од 02.03.2022. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Сомбору П 25/2020 од 08.11.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужени обавеже да им по основу материјалне штете за изгубљену зараду за период од 10.08.2017. године до 01.01.2020. године, исплати износ од 8.767.936,55 динара са законском затезном каматом од 01.11.2017. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужиоци да туженом надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 266.820,00 динара. Ставом трећим изреке, тужиоци су ослобођени плаћања судске таксе на тужбу и одлуку у целости.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 60/22 од 02.03.2022. године, ставом првим изреке, жалбе тужилаца и умешача су одбијене и првостепена пресуда, у погледу одлуке о тужбеном захтеву и одлуке о трошковима парничног поступка (став 1. и 2.) потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужилаца и умешача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању у саобраћаној незгоди која се десила 10.08.2017. године, син тужилаца ГГ је претрпео повреде које су као последицу имале опште умањење радне способности од 57,5% односно губитак професионалне радне способности – ... од 100%. ГГ је преминуо ...2020. године, за живота се није женио и није имао деце, па су његови законски наследници овде тужиоци као његови родитељи. Сада покојни ГГ је имао завршену основну школу и два разреда средње пољопривредне школе. Пре штетног догађаја син тужилаца је радио као ... на прекоокенским бродовима и ... у ..., а последњи уговор датира закључно са 09.10.2016. године. ГГ је након незгоде поново аплицирао за посао на бродовима али није примљен.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су тужбени захтев одбили као неоснован, налазећи да тужиоци нису доказали основ свог потраживања и висину. Овакав став су заузели из разлога што тужиоцу у току поступка, а на којима је био терет доказивања, нису доказали да би покојни ГГ у спорном периоду, а након повређивања био радно ангажован на прекоокеанским бродовима на пословима ... или помоћника ..., нити су доставили доказ да је покојни ГГ имао закључен уговор о радном ангажовању за спорни период по ком основу би се могло утврђивати колико би он претпостављену зараду у том периоду могао да оствари.

По оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно одбили тужбени захтев тужилаца као неоснован.

Одредбом члана 154. Закона о облигационим односима прописано је да ко другоме проузрокује штету дужан је надокнадити је, уколико не докаже да је штета настала без његове кривице. Према члану 155. истог закона прописано је да је штета умањење нечије имовине или спречавање њеног повећања, као и наношење другом физичког или психичког бола, а чланом 195. став 1. овог закона прописано је да ко другоме нанесе телесну повреду или му наруши здравље, дужан је, између осталог, да му накнади и зараду изгубљену због неспособности за рад за време лечења.

Тужиоци у овој правној ствари потражују накнаду материјалне штете коју је претрпео њихов син, сада покојни ГГ због немогућности обављања послова ... . Међутим у конкретном случају тужиоци нису доказали да би покојни ГГ у спорном периоду, а након повређивања био радно ангажован на пословима ..., које је обављао пре незгоде нити су доказали да је њихов син имао завршену стручну спрему потребну за обављање послова ..., нити су доставили доказ да је имао закључен уговор о таквом радном ангажовању. Стога, правилно нижестепени судови закључују да тужиоци нису доказали основ свог потраживања и његову висину. Ревизијским наводима којима се указује да је покојни ГГ био млад човек и да није доживео саобраћајну незгоду наставио би да ради на прекоокеанским бродовима према редовном току ствари,

указујући на смањење радне способности сина, оспорава се чињенично стање што не представља ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Из изнетих разлога на основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић